

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงาน
วิชาการตามการรับรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สมุทรปราการ เขต 1

THE CORRELATION OF SCHOOL ADMINISTRATOR'S COMPETENCY
AND ACADEMIC ADMINISTRATION FROM THE PERPECTIVES
OF TEACHERS IN SAMUT PRAKAN PRIMARY EDUCATION
SERVICE AREA OFFICE 1

ปิยธิดา ลอเอี่ยม¹, รัตนา กาญจนพันธุ์²

Piyatida Laoreiam¹, Ratana Kanjanaphan²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ

บทคัดย่อ

สมรรถนะของ
ผู้บริหาร,
การบริหารงาน
วิชาการ, ผู้บริหาร
สถานศึกษา

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 322 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Cohen, Manion and Morrison ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้แก่ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) สมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abstract

The research proposes to study the school administrator's Competency, the academic administration level, and the correlation of school administrator's Competency and academic administration at Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1. Samples are the 322 teachers in Samut

Prakan Primary Educational Service Area Office 1 who achieved in the year 2566; the sampling size conducted by Cohen, Marion, and Morrison contingency table at 95% reliability on performing Multi-stage Random Sampling including Stratified Random Sampling in school size and Sample Random Sampling for teachers. Research tools, the correlation of school administrators' competency and academic administration from the teachers' perspectives in the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1 questionnaire shows 0.99 reliability. The research statistics are mean, standard deviation and Pearson coefficient.

Research findings reveal that: (1) overall, the teacher's perspective on the school administrator's Competency in Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1 is high-level. (2) overall, the teachers' perspectives on the academic administration of institutions in Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1 are at the highest level. (3) Institution executives' performance is highly correlated to the Academy administration at 0.1 level statistically significant.

Keywords: School administrator's Competency, Academic administration, School administrator

ภูมิหลัง

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษาส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้สถานศึกษามีอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงาน 4 ฝ่าย ได้แก่ กลุ่มงานบริหารวิชาการ กลุ่มงานบริหารงบประมาณ กลุ่มงานบริหารงานบุคคล และกลุ่มบริหารงานทั่วไป เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องตามจุดเน้นของการปฏิรูปการศึกษา [1]

การบริหารวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาทุกระดับ ถือเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา มุ่งสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ จริยธรรม และคุณลักษณะตามหลักสูตรแกนกลางฯ งานวิชาการจึงเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพ และความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งคุณภาพทางวิชาการโดยทั่วไปจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ผู้เรียน ดังนั้นคุณภาพของผู้เรียน จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน คุณภาพการศึกษาต้องได้มาตรฐานของหลักสูตร เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา และถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารที่จะต้องรับผิดชอบในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพ [2]

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่จะนํานโยบายด้านการศึกษาทุกระดับไปปฏิบัติ รัฐบาลจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการแต่งตั้ง และระบบการสรรหา เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้มีความรู้ ความสามารถ สมรรถนะและประสบการณ์ที่เหมาะสมในการเข้าสู่ตำแหน่ง บรรจุและแต่งตั้งให้สามารถดำเนินการบริหารจัดการศึกษา และขับเคลื่อนคุณภาพของสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมีความรู้ความสามารถในการนำสถานศึกษานั้นให้ประสบความสำเร็จ ความสามารถนั้น คือ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา [3] ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ คือ ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการบริหารงานวิชาการ รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ ดังคำกล่าวที่เรียกว่า “สมรรถนะ” ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามบทบาทหน้าที่ของ

ผู้บริหาร [4] จะเห็นได้ว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ และเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนซึ่งอาจหมายรวมถึงประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการด้วย

จากการศึกษาความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครู เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารและระดับการบริหารงานวิชาการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการยกระดับสมรรถนะของผู้บริหารของสถานศึกษาให้มีสมรรถนะที่สูงยิ่งขึ้นไป และเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และแนวทางต่าง ๆ ทั้งระดับสถานศึกษาและระดับเขตพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

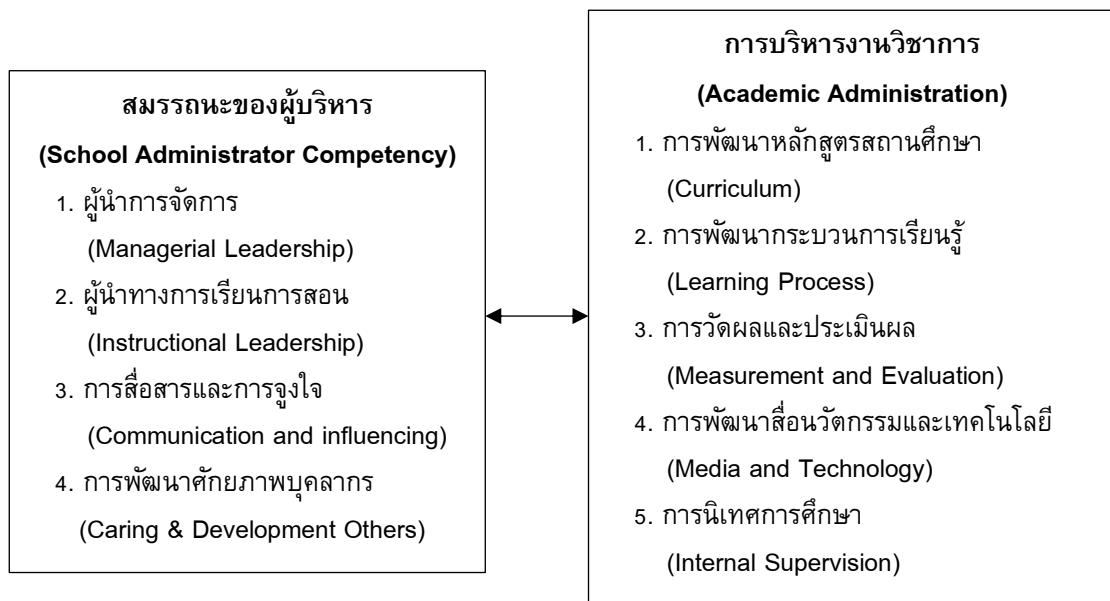
สมมติฐานการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ 1

ตัวแปรที่ 2

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 72 โรงเรียน จำนวน 2,061 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 ที่ปฏิบัติการสอนในปีการศึกษา 2566 จำนวน 322 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Cohen, Manion and Morrison ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% และใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ได้แก่ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดเลือกตอบ (Checklist) แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale Questions) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ผู้นำการจัดการ ผู้นำทางการเรียนการสอน การสื่อสารและการจูงใจ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากร

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในสังกัด เป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดเลือกตอบ (Checklist) แบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ (Likert Scale Questions) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และการนิเทศการศึกษา

3. การสร้างและหาค่าคุณภาพของแบบสอบถาม

ขั้นตอนการสร้างและหาค่าคุณภาพของแบบสอบถาม มีดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาเอกสาร กำหนดขอบเขตของเนื้อหา สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา กรอบแนวคิดของการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

3) สร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4) นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และขอข้อเสนอแนะ

5) นำแบบสอบถามไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency: IOC) นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลวิเคราะห์ไม่มีข้อที่ต้องตัดทิ้ง หลังจากนั้นปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปสร้างแบบสอบถาม

6) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยพิจารณาจากการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง

คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.61 – 0.90 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่ผู้วิจัยกำหนด

2) ผู้วิจัยนำสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมลิ้งก์แบบสอบถามผ่าน Google Form ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา รวบรวมข้อมูลจากครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามจำนวน 322 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจาก Google Form ได้ข้อมูลกลับมา 322 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3) นำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1) ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการตาม การรับรู้ของครูในสังกัด โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการตาม การรับรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 แสดงผลดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหาร

สมรรถนะของผู้บริหาร	การรับรู้ของครู			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับที่
1. ผู้นำการจัดการ	4.47	0.55	มาก	3
2. ผู้นำทางการเรียนการสอน	4.56	0.48	มากที่สุด	1
3. การสื่อสารและการจูงใจ	4.47	0.57	มาก	3
4. การพัฒนาศักยภาพบุคลากร	4.52	0.53	มากที่สุด	2
รวม	4.50	0.50	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านผู้นำทางการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านผู้นำการจัดการ และด้านการสื่อสารและการจูงใจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

1.1 ด้านผู้นำการจัดการ พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถสั่งการ มอบหมายงาน ให้ครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ รองลงมา คือ ผู้บริหารสามารถกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของสถานศึกษาได้

1.2 ด้านผู้นำทางการเรียนการสอน พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีการเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา รองลงมา คือ ผู้บริหารส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือผู้แทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

1.3 ด้านการสื่อสารและการจูงใจ พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เช่น Website Line Facebook เป็นต้น รองลงมามี 3 ข้อ ได้แก่ ผู้บริหารสามารถใช้ทักษะการสื่อสารด้านการพูด และตอบคำถามต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ผู้บริหารสามารถอธิบาย ชี้แจงแนวทาง และให้ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ และผู้บริหรสามารถเจรจา ต่อรอง โน้มน้าว และเกลี้ยกล่อม เพื่อให้เกิดผลดีในการปฏิบัติงานได้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการประเมินตามมาตรฐานวิชาชีพและพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีคุณภาพ รองลงมา คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้มีกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถกำหนดกลยุทธ์ในการวางแผนในการบริหารงานบุคคลได้อย่างชัดเจน

2. การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 แสดงผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ	การรับรู้ของครู			
	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับที่
1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.54	0.48	มากที่สุด	3
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.56	0.48	มากที่สุด	2
3. การวัดผลและประเมินผล	4.56	0.48	มากที่สุด	2
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	4.51	0.49	มากที่สุด	4
5. การนิเทศการศึกษา	4.58	0.46	มากที่สุด	1
รวม	4.55	0.44	มากที่สุด	

จากตาราง 2 พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานศึกษาดำเนินการบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับติดตาม การสรุปผลการดำเนินงาน และสถานศึกษามุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม รองลงมา คือ สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครอบคลุมภาระงานการจัดการศึกษาทุกด้าน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษามีการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

2.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดมี 3 ข้อ ได้แก่ สถานศึกษามุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลอย่างเป็นระบบ สถานศึกษาส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสถานศึกษาประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ รองลงมา คือ สถานศึกษาสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และสื่อการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นการฝึกทักษะและกระบวนการคิด และสถานศึกษาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานศึกษาส่งเสริมการวัดและประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายและเหมาะสมกับแต่ละสาระการเรียนรู้ รองลงมา คือ สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผล และสถานศึกษาจัดให้มีการซ่อมเสริมกรณี que ผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาจัดให้มีการดำเนินการวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ

2.4 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานศึกษามีกระบวนการพัฒนาบุคลากรด้านการจัดทำสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รองลงมา คือ สถานศึกษาสนับสนุนให้มีการพัฒนา และใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ และสถานศึกษามีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการจัดหา ผลิตใช้ และพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ สถานศึกษาพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษาให้เป็นห้องสมุด IT เพื่อเป็นแหล่งสืบค้นของผู้เรียน

2.5 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานศึกษาส่งเสริมให้การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา รองลงมา คือ สถานศึกษาส่งเสริมให้การนิเทศเป็นกระบวนการในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพของครู และสถานศึกษามีกระบวนการนิเทศที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ และมีขั้นตอนที่ชัดเจน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครู
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการ

สมรรถนะของผู้บริหาร	การบริหารงานวิชาการ					
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y _{tot}
X ₁	0.723**	0.730**	0.773**	0.710**	0.669**	0.778**
X ₂	0.805**	0.801**	0.800**	0.726**	0.746**	0.838**
X ₃	0.726**	0.723**	0.741**	0.688**	0.662**	0.764**
X ₄	0.790**	0.772**	0.804**	0.742**	0.725**	0.827**
X _{tot}	0.807**	0.803**	0.828**	0.761**	0.743**	0.850**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหาร(X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ (Y_{tot}) อยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.850^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า สมรรถนะของผู้บริหาร (X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับการวัดผลและประเมินผล มากที่สุดอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.828^{**}$) รองลงมา คือ สมรรถนะของผู้บริหาร(X_{tot}) มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = 0.807^{**}$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ตามการรับรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารใช้ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และทัศนคติ สร้างแรงจูงใจ กระตุ้นบุคลากร และสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของนิสตาร์ก เวชยานนท์ [5] ที่กล่าวว่า สมรรถนะสามารถใช้ในการบริหารคนและองค์การได้อย่างกว้างขวาง ทำให้องค์กรบรรลุผลงานที่มีประสิทธิภาพโดยการสร้างแรงจูงใจ กระตุ้น ให้รางวัลแก่บุคลากร และมุ่งสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นาวิณ พินิจอภิรักษ์ และคณะ [6] ที่ได้ทำการศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอ็มไพร์ จันทรทมาฏ [7] ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาคันทบุรี เขต 1 พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรวิไล ตรีประภากร [8] ที่ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 22 พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ครูมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของครู กระตุ้นให้ครูเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน สร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในองค์กร ร่วมกันพัฒนาหลักสูตร และบริหารการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาการระบอบการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้เรียน และคุณภาพสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของณภภา ศรีสกุล [9] ที่ได้กล่าวว่า ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการ หลักสูตรการเรียนการสอน โดยบริหารจัดการ

ส่งเสริมบุคลากร สนับสนุนการเรียนของนักเรียน และต้องทำวิสัยทัศน์ให้เป็นความจริง สามารถช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ผู้ได้บังคับบัญชา เพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของศรีนภา ฉิมเฉย [10] ที่กล่าวว่า งานวิชาการจะต้องส่งเสริมสนับสนุนหรือปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน งานวิชาการจะชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิมพีใจ พุฒจัตุรัส [11] ที่กล่าวว่า งานวิชาการของโรงเรียนถือได้ว่าเป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียน ต้องมีหลักการและวิธีการดำเนินงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ เพราะคุณภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับผลงานด้านวิชาการเป็นหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐสุดา ตะเกาพงษ์ [12] ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 พบว่า ด้านการบริหารวิชาการมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการบริหารวิชาการทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีศนา สีเงิน [13] ที่ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. สมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในงานวิชาการ รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียนต้องเป็นผู้นำการปฏิรูปการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้งานวิชาการประสบความสำเร็จ หรือที่เรียกว่า “สมรรถนะ” เป็นคุณลักษณะด้านความรู้ ด้านทักษะ และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน นอกจากนี้งานวิชาการเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา หากผู้บริหารการศึกษามีสมรรถนะย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอ็มไพร์ จันทรพวง [7] ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรวิไล ตรีประภากร [8] ได้ทำการศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของงานวิชาการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีนภา ฉิมเฉย [10] ได้ทำการศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีสมรรถนะทางการบริหารในการใช้ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และทัศนคติที่ผู้บริหารมี มาใช้ในการปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเพื่อให้การบริหารงานวิชาการบรรลุผลสำเร็จตรงตามวิสัยทัศน์หรือพันธกิจขององค์กร

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารควรรใช้สมรรถนะด้านผู้นำทางการเรียนการสอนในการบริหารจัดการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาความเข้าใจในหลักการ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากผลวิจัยพบว่าด้านผู้นำทางการเรียนการสอนกับด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และเป็นด้านที่มีค่าความสัมพันธ์มากที่สุด

2. ผู้บริหารควรรใช้สมรรถนะด้านการสื่อสาร เพื่อสร้างแรงจูงใจ และเป็นแนวทางการดำเนินงานด้านการนิเทศการศึกษา เนื่องจากผลวิจัยพบว่าด้านการสื่อสารและการจูงใจ กับด้านการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นด้านที่มีค่าความสัมพันธ์น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 เนื่องจากครุมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ควรนำสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ไปศึกษาการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ เป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการ และปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- [2] สดใส ศรีสวัสดิ์. (2565). รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 16(45), 586-601.
- [3] สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2556). *คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับบุคคลของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานระบบบริหารและมาตรฐานการบริหารงานบุคคล.
- [4] David McClelland (1973). "Testing for Competence rather than intelligence," *American Psychologist*, 28(1), 57-83.
- [5] นิสดาร์ก เวชยานนท์. (2559). *Competency Based Approach*. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์.
- [6] นาวิณ พินิจอภิรักษ์ ไตรรัตน์ สิทธิกุล. (2564). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 8(2), 328-342.
- [7] เอ็มไพร์ จันทรทมาภู. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 23(2), 352-361.
- [8] พรวลี ตรีประภากร. (2564). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น*, 18(2), 126-136.
- [9] ธนปภา ศรีสกุล. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- [10] ศรีนภา ฉิมเฉย. (2558). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [11] พิมพ์ใจ พุฒจตุรัส. (2562). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- [12] ณัฐสุดา ตะเกาพงษ์. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1. *Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University*, 12(2), 16-25.